

[17] VIDRA SZABÓ Ferenc: A könyvtárhasználati szokások változásai az utóbbi tíz évben. = Könyvtári Figyelő, 43. köt. 1. sz. 2007. p. 59–71.
<http://epa.oszk.hu/00100/00143/00021/vidra.html>
[letöltve: 2011. április 5.]

Beérkezett: 2011. VI. 9-én.

Tóth Máté

a Könyvtári Intézet Kutatási és szervezetfejlesztési osztályának munkatársa,
a Pécsi Tudományegyetem Könyvtár-tudományi Intézetének adjunktusa.
E-mail: toth.mate@oszk.hu

Lemarad Európa a digitális versenyben

Az *Európai Bizottság (EB)* két évvel ezelőtt elfogadott keretszabályozását a tagállamoknak idén május végéig kellett volna implementálniuk, azonban a bizottság nem lehet elégedett az eddigi eredményekkel. Az EB a digitális menetrend megvalósulásáról május végén kiadott értékelésében úgy vélte, hogy az infokommunikációs ágazat kutatás–fejlesztés és innovációs (k+f+i) tevékenysége továbbra is alulfinanszírozott Európában: a közkiadásból finanszírozott beruházások 2010-ben nem haladták meg az előző évi 5,7 milliárd eurót, így évente 6 százalékos növelésre lesz szükség a 2020-ra kitűzött 11 milliárd eurós cél eléréséhez.

A helyzet összetett – mondta *Belényesi Pál* versenyjogász, a firenzei *Európai Egyetemi Intézet*, a *Florence School of Regulation* média- és kommunikációs részlegének kutatója. Míg a k+f+i befektetésekhez tökéletes vállalkozások kellene, egy különlegesen szabályozott – Magyarországon pedig az adózási oldalon is terhelt – szektorban nehéz elvárni, hogy nagy összegeket fektessenek be. Ezenkívül a szakértő úgy látja: a telekomcégek a klasszikus értelemben már nem tudnak megújulni. A kutatás–fejlesztési tevékenység más jelent e cégeknek, mint a hagyományos, gyógyszeripari vagy szoftverpiaci szereplőknek. A távközlési vállalatok számára mindez digitális tartalom- és szolgáltatásfejlesztést jelentene, amelyre azonban csak időnként látszik érettnak a piac.

A bizottsági beszámoló szerint a k+f célú beruházások hiánya a teljes európai gyártó és szolgáltató ipart veszélyezteti. A szakértő szerint Európa már most is lemaradásban van a globális infokommunikációs-piaci versenyben; sem a legnagyobb, sem a legerősebb vállalatok között nincsenek európai vállalatok. Az elkényelmesedett, nyereségüket felélő európai cégeknek meg kell újulniuk: új cégstruktúrára és üzleti modellekre van szükség, ha Európa fel akarja venni a versenyt a vezető innovációs hatalmakkal.

Szükség van olyan szolgáltatásra is, ami egyfajta „európai unikum” lehet a világban, a szektor kitorési pontjai az adatpiacon, a digitális tartalommal kapcsolatos területen lehetnek. A lehetőségeket ugyanakkor „használni is tudni kell”, vagyis a felhasználói és fogyasztói tudatosságot erősíteni, az oktatással kapcsolatos fejlesztéseket ösztönözni, a digitális írástudást javítani kell. A keresleti oldal élénkítésével lehet értelmet adni a kínálati oldalon végrehajtott befektetéseknek.

Az egységes európai digitális piac kialakulásának legnagyobb akadályát jelenleg az eltérő tagállami szabályozás jelenti olyan kérdésekben, mint például a roamingdíjak, a digitális átállás megvalósítása, az e-kereskedelemmel kapcsolatos jogsegélyek. Ha az európai szabályozási folyamatban valamennyi résztvevő, vagyis a tagállamok, illetve azok szakipari és versenyhatóságai időben elvégzik a feladatukat, és a cégek is a harmonizált szabályoknak megfelelően működnek, akkor az európai digitális menetrend valódi versenyt jelenthet az átlagember számára. A fogyasztónak ugyanis már középtávon is nagyobb választási lehetősége lesz, de olcsóbban juthat szolgáltatásokhoz is.

Az egy évvel ezelőtt közzétett digitális menetrend 101 cselekvési tervet tartalmazott, amelynek egyötöde tagállami intézkedés, mintegy harminc terv pedig konkrét jogszabály-alkotási javaslat volt Európa digitális felzárkóztatása érdekében. A tervezett, határidős intézkedések egyharmadát már el kellett halasztani.

/SG.hu Hírlevél, 2011. július 29., <http://www.sg.hu/>

(SzP)